

Canisterapie na ZŠ Lhotky

Canisterapie je jedním ze způsobů zooterapie, při níž využíváme pozitivního působení zvířat na člověka, v případě canisterapie psa. Pes nachází uplatnění u klientů jakékoli věkové kategorie, od malých dětí po seniory. S ohledem na klientova specifika se připravuje canisterapeutický program; může se jednat například o fyzioterapii (nejznámější polohování uvolňuje křečové stavy, pomocí psa můžeme s klientem procvičit jemnou i hrubou motoriku) nebo psychologii (o tom, že mají psi mazlíčci kladný vliv na lidskou psychiku, bylo napsáno již mnoho). I ve sféře sociálních služeb a speciální pedagogiky má canisterapeutický pes nezastupitelné místo.

Při canisterapii se většinou pracuje s klienty, kteří mají nějaký problém, ať už psychický či fyzický. Pes je tak skutečně podpůrnou terapií a zlepšuje stav klienta. Rozšířená a podstatná je ale i práce se zdravými lidmi. To ví i vedení základní školy ve Lhotkách. Školu totiž kromě dětí navštěvuje i border kolie Jerod (maj. Monika Kamenská) a tyto návštěvy slouží ku prospěchu jak dětem, tak rodičům.

Co se může vesnické dítě učit o psech? Lhotecké děti by mohly vyprávět...spoustu věcí! To, že je na každém druhém dvorku štěkající pes, neznamená, že lidé – a děti zvláště – vědí, jakou řečí jejich pes mluví, čím by se měl krmit, jak ho vycvičit a vychovat. Některé děti psa nemají a velmi po něm touží, nicméně si neuvědomují, kolik starostí a práce je s držním psa spojeno. Pomocí Jeroda se zábavnou formou učí základním a důležitým znalostem. Některé děti už připomínají malé kynology a všechny se na návštěvu veselého černobílého psa velmi těší. Zatímco se čeká na příjezd pejska, bombardují svou učitelku otázkami. Jsou nedočkavé, většina z nich by se k němu nejraději okamžitě vrhla a zahrnula ho láskou. To samozřejmě nejde, v přítomnosti psa je potřeba zachovávat určitá pravidla chování, ale to už děti ví a sedají si na svá místa, ať už v tělocvičně nebo na školní zahradě. Program bývá různý, žáci se seznamují s informacemi ze světa psů, které jsou doprovázeny názornými ukázkami (například u výkladu o důležitosti „ústní hygieny“ u psů se na dotaz, kdo chce Jerodovi vyčistit zuby, přihlásila drtivá většina), společně se psem hrají různé hry a vždy se dozví něco zajímavého. K výuce, jestli se dá takto příjemně strávené odpoledne nazvat výukou, se používají různé pomůcky; pracovní listy, omalovánky, skládací leporela a další. Pokud se nějaké dítě kontaktu bojí, není do něj nuceno, ale je mu nenásilnou formou ukazováno, že bát se nemá čeho. Vše je založeno na dobrovolnosti, důvěře a skvělé souhře lidsko-psího týmu.

Když školní dveře otevřeme nejen dětem, ale i psům, zjistíme, jak jsou tyto návštěvy důležité a kolik toho přináší. Při rozumném přístupu je těžké najít negativa, která by odůvodňovala nepodporovat canisterapii na školách. V dnešní přetechnizované době ztrácí naše nejmladší generace kontakt s přírodou. Děti si zoufale přejí vlastní zvíře, a když jim rodiče sen splní, nikdo neví, jak se k novému členu rodiny chovat. Z toho vznikají nedorozumění, často bohužel se smutnými následky. A toto může být způsob, jak jim předcházet a učit „naši budoucnost“ uzavírat mezidruhová přátelství.

